

Zsolt. 27.

A háborgatott ember imádsága a szabadulásért

Zsolt. 27,1

Dávidé

Az Úr az én világosságom és üdvösségem: kitől féljek? Az Úr az én életemnek erőssége: kitől remegjek?

Zsolt. 27,2

Ha gonoszok jönnek ellenem, hogy testemet egyék: szorongatóim és ellenem – ők botlanak meg és hullanak el.

Zsolt. 27,3

Ha tábor fog körül, nem fél szívem; habár had támad reám, mégis *őbenne* bízom én.

Zsolt. 27,4

Egyet kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy lakhassam az Úr házában életemnek minden idejében; hogy nézhessem az Úrnak szépségét és gyönyörködhessem az ő templomában.

Zsolt. 27,5

Bizony elrejt engem az ő hajlékába a veszedelem napján; eltakar engem sátrának rejtekében, sziklára emel fel engem.

Zsolt. 27,6

Most is felül emeli fejemet ellenségeimen, a kik körültem vannak, és én az ő sátorában örömmáldozatokkal áldozom, énekelek és zengedezek az Úrnak.

Zsolt. 27,7

Halld meg, Uram, hangomat – hívlak! Irgalmazz nékem és hallgass meg engem!

Zsolt. 27,8

Helyetted mondja a szívem: Az én orczámat keressétek! A te orczádat keresem, oh Uram!

Zsolt. 27,9

Ne rejtse el orczádat előlem; ne utasítsd el szolgádat haraggal; te voltál segítőm, ne taszíts el és ne hagyj el engem, üdvösségemnek Istene!

Zsolt. 27,10

Ha atyám és anyám elhagynának is, az Úr magához vesz engem.

Zsolt. 27,11

Taníts meg engem a te útadra, oh Uram! Vezérelj engem egyenes ösvényen, az én üldözőim miatt.

Zsolt. 27,12

Ne adj át engem szorongatóim kívánságának, mert hamis tanúk támadnak ellenem, és erőszakot lihegnek.

Zsolt. 27,13

Bizony hiszem, hogy meglátom az Úr jóságát az élőknek földén!

Zsolt. 27,14

Várjad az Urat, légy erős; bátorodjék szíved és várjad az Urat.

Károli Gáspár fordítása